

ADLERBETH, GUDMUND JÖRAN, GALLODIER, LOUIS,
NAUMANN, JOHANN GOTTLIEB, THOMAS, ANTOINE LÉONARD

Amphion, opera med prologue. Första gången upförd uti deras kongl. majestäters och kongl. husets närvaro, då hans maj:ts konungens födelsedag firades, den 26 januarii 1778. =Anon=. Stockholm, tryckt i

Stockholm
1778

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

ADLERBETH, G. G.

Ex. A

Vite. Ser.

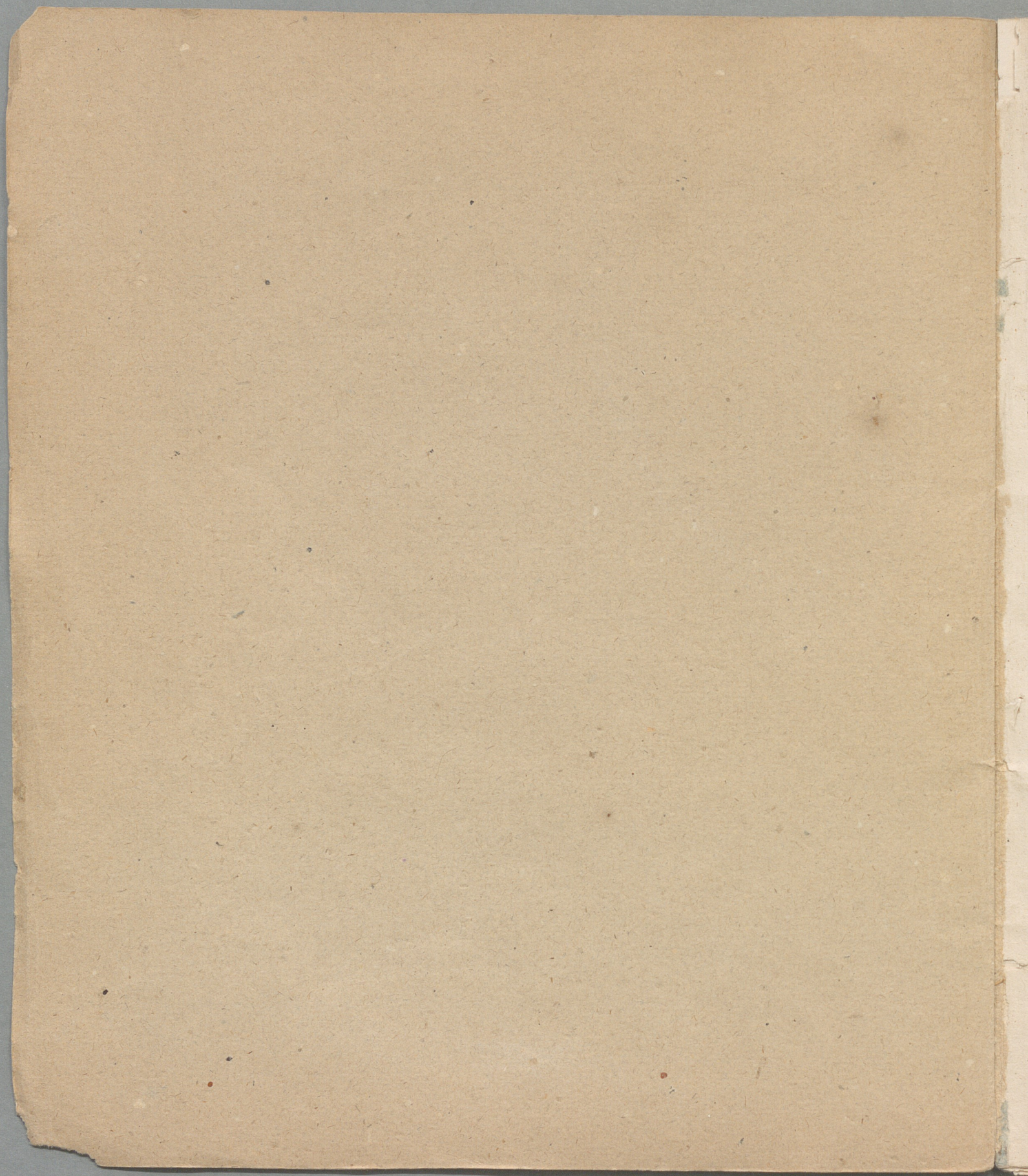
Dram

(Box)

1700 - 1829

H

Amphion

AMPHION,
Opera

Med

Prologue.

FÖRSTA GÅNGEN UPFÖRD

UTI

DERAS KONGL. MAJESTÄTERS
OCH KONGL. HUSETS NÄRVARO,

Då

HANS MAJ:TS KONUNGENS

Födelsedag firades, den 26 Januarii 1778.

STOCKHOLM, TRYKT I KONGL. TRYCKERIET 1778.

ALBERT G. ...
BOSTON

Protocols

...
...
...
...
...

...
...

*D*enna Opera är til ämne och plan tagen af en Fransysk
under lika namn, och förtiente at kallas fri öfverfättning,
om man icke så väl til mening som ord på flera ställen
skilt sig från den samma. Prologuen är ferskildt författad
i tillämpning til det högtideliga tilfälle då detta SkådeSpel
första gången uppföres. Musiken både til (peran och Pro-
loguen är componderad af Herr NAUMAN, Capellmästare
vid Chur Saxiske Hofuet; och Baletterne af Herr GALLODIER.

PERSONERNE
I
PROLOGUEN.

BORE.

Herr CASTEN.

SÄLHETEN.

Fru AUGUSTI.

Chor af Nordanvädren.

Chor af Lekar och Nöjen.

Theatren föreställer Borés kula.

Choren.

Choren i Prologuen.

Nordanvädren.

M:lle Gemell.	Herr Verring.
Ekenberg.	Schederman.
Bonne.	Sundberg.
Fagerberg.	Löfmark.
Stenia.	Schultz.
Biörkman.	Edberg.
Nyftedt.	Biörklund.
Westberg.	Hiortsberg.

Lekar och Nöjen.

M:lle Ingman d. ä.	Herr Wickbom.
Lindblom.	Segerström.
Smedberg d. ä.	Ebbe.
Svennerberg.	Grönström.
Ingman d. y.	Fröberg.
Pilgren.	Bonne.
Levin.	Kiellström.
Lindström.	Gråberg.
Smedberg d. y.	Sundberg.
Ekström.	Westerberg.
	Lindblom.
	Norlin.
	Rosenlund.
	Åkerman.
	Allstedt.

Balletterne i Prologuen.

Nordanväder.

Herr Wibbling.

Didelot.

Berner.

Öberg.

Herr Schubart.

Pantaleon.

Bergström.

Levin.

Års Tiderne.

Våren.

Fru DUTILLIER.

Sommaren.

Fru SOLIGNY.

Hösten.

Herr VOIGT.

Lekar och Nöjen.

Herr Didelot d. y.

Herr Sagnier.

Wacklin.

von Melen.

Lundblad.

Herr Frederic.

M:lle M. E. Bergsten.

Granberg.

Sabina Schubart.

Fredrica Bergsten.

PROLO-

PROLOGUE.

FÖRSTA SCENE.

B O R E. N O R D A N V Ä D R E N.

D C H O R af Nordanvädren.
Du som ibland ofs Spiran för,
Du i hvars bojor böljan hvilar,
Du Konung öfver Nordans ilar,
Som is och snö kring rymden strör!
Gläds - - Öfver Göthers gränser sprides
Dit välde från den stela Pol.
Gläds - - Segren fåfängt dig bestrides
Af en på flykten drefven Sol.

(En ballet af Nordanvädren utmärker
deras våldsamhet och fågnad öfver
Borés seger.)

B O R E.

Nog af med denna lek som eder fågnad tyder!
Jag herskar — det är fant — Naturen fielf mig lyder.
Jag återtar min rätt uti den Nord
Som för mit välde synes giord,
Der Vårens blommors prakt och Sommarns rika skördar,
Och Höstens frugters skatt som fremlingar man ser.
De gjort befök — de flytt — Man mig allena vördar:
Men all min äras högd mig föga smikran ger.
Man ryser vid min blick — Alting vid Solens ler.
Jag är i krig med menniskor och diuren,
Med alt som andas i Naturen.
Det tapra folk som odlar Svea land,
Jag hämdren med min hårdhet binder.
De hata mig hvars dvala är et hinder
För bragder, ärnade åt deras mod och hand.
Et hopp mig återstår — Mig Guda svaren båda,
Midt i den kalla natt jag kring mig utbredt har,
En gång en dag, så fäll, så klar,

At

At Norden, som des lius skal med förtiusning skåda,
Förfonas skal med mig som förr des fasa var.

Den verld som fruktat förr min spira,
Som stelnat hvart jag den har fört,
Min årstid skal med glädje fira;
Mit lof af allas röst bli hörddt.

C H O R.

Hvad underverk skal ofs beskäras?
Skal Norden ej af ofs förfäras?
Skal uti mindre tunga band,
Den tvingas af din itränga hand?

*(En stark och munter musik höres. Ku-
lan uplyses i hast af et stort sken.
En Gudamagt nedsänkes uti en sky.)*

ANDRA SCENE.

BORE. SÄLHETEN. NORDANVÄDREN.

B O R E.

Hvad liud kring fiällarne sig sprider?
Hvad strålar, hvilkas sken i mina ögon lvider? - - -
Och hvem är du? Hvem är den Gudamagt
Som nalkas mig i okänd prakt?

S Ä L H E T E N.

At vörd bland jordens folk åt almän fälhet gifva,
Har fallit på min glada lott.
Du glädjen fer min upsyn lifva;
Den äfven spridas skal uti dit kalla slott.
Af mig i dag din fred skal göras
Med et ibland de folk, hvars land du härjar mäft;
Med Svear — Sälla dag för dem! Hvad dyrbar fest!
De glömt det mörker du kring deras Himmel fäst;
De bördor snö, du låtit sammanföras;
De pilars udd du mot dem hväst.

BORE.

B O R E.

Och af hvad ovan frögd i dag kan Svea röras?

S Ä L H E T E N (*nedstiger.*)

G U S T A F lifvet börja fått;
Han, hvars namn bland itora Fäder
Til odödligheten gått;
Han, hvars namn på nytt mig gläder
Såsom Sverjes Far och Drott;
Han, som har de lagrar funnit,
Dem välgerning skordar blott;
Han, som allas hiertan vunnit;
G U S T A F lifvet börja fått.

Din dvala dubbelt diup må öfver Sverje sträckas:
Den minskar ej den frögd som der är almänt känd.
Af all din is, din snö, kan ej den låga släckas,
Som är i allas bröst af G U S T A F S blickar tänd.
Dig unnas hvad af dig ej förr fått niutas,
At i din stela famn se glädjetårar giutas,
Och at se firas denna dag,
Framföre Sommarens behag.

B O R E.

Hvad glädje bådas mig? - Oraklet upfyldt blifver! - -
Den dag mig lofvad är märks ut af G U S T A F S börd. - -
Det är Hans börd som Vintren prydnad gifver. - -
Uti min tröga hog, af ömhet aldrig rörd,
Den trumpenhet och köld betunga,
Jag känner af din eld en ovan stråle liunga.
Boré vil dela sielf din frögd.

S Ä L H E T E N.

Jag dig då i et Tempel leder,
I det min flock en fest bereder,
Som vitnar om des glädjes högd
Och gör åt Sverjes Skyds-Gud heder.

(*Theatren förvandlas til Sälhetens Tempel.
Nöjen och Lekar samlas och upstämma
följande Chor.*)

):( ):(

TREDIE

TREDIE SCENE.

BORÉ. SÄLHETEN. NORDANVÄDREN.

Nöjen och Lekar.

CHOR och Ballet af Nöjen och Lekar.

Välfignom GUSTAFS Födseldag
Framföre Sommarens behag!
Förkunnom almänt Vintrens ära
Som denna Skatt til oss fått bära!
Välfignom GUSTAFS Födseldag
Framföre Sommarens behag!

*(De tre öfrige Årstiderna dansa
tillsammans och frambära kran-
sar til Boré.)*

BORÉ: til Sälheten.

Min tordönsröst med din sig parar
At fira denna Hieltes fest.

SÄLHETEN.

Du evigt i din vård förvarar
Den dag som Svear gläder mäst.

Bägge tillsammans.

Vår, Höst, och Sommar med $\left. \begin{array}{l} \text{dig} \\ \text{mig} \end{array} \right\}$ fämjas
At GUSTAFS ära höja opp,
Så viift som med hvar årtid främjas
Af Honom Sverjes väl och hopp.

BORÉ.

Min flock skal taga del i dina muntra lekar.
En Konung, hvars beröm jag af din stämna hör,
Kan icke prifas nog — Du som hans ära för,
Jag väntar at du mig ej nekar,
At höra hur til slut Sit Land Han lyckligt gör.

SÄLHE-

S Ä L H E T E N .

Boré, at mot din önskan svara,
Med Sång-Gudinnors hielp jag ärnar at förklara
Uti et skådespel, hur denna Konungs hand
Har skapat om Sit Folk, Sit Land;
Hur Han förmildrat har des feder;
Hur detta Folk förent, til vifa mål Han leder
I et befästadt samfundsband;
Kort sagt: Utaf Hans skygd hvad verkan det förfarit.
I detta skådespel Han kännas skal igen
Ej mindre stor som Kung än såsom Menikovän.
Hvad Amphion i Grekland varit
Är G U S T A F uti Sverje än.

Almän CHOR och BALLET.

Må G U S T A F S dagar länge lifva
Den glädje Han ibland oss när!
Dens fälhet bör beständig blifva
Som Sielf få mångas fälhet är.

Ände.

A M P H I O N.

PERSONERNE.

AMPHION.

Herr CARL STENBORG.

ANTIOPE.

Fru OLIN.

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA. Herr BIÖRKMAN.

HÖFDINGEN FÖR FÅNGARNA. Herr NORDEN.

Chor af Vilda.

Chor af Fångna.

Chor af Greker i Amphions sällskap.

Choren.

C h o r e n.

Vildar.

M:lle Grönlund.

Fagerberg.

Bonne.

Pilgren.

Biörkman.

Nystedt.

Herr Werring.

Sundberg.

Nettman.

Viström.

Schultz.

Biörklund.

Kryger.

Edberg.

Fångar.

M:lle Ekenberg.

Lindblom.

Ulr. Smedberg.

Ekström.

Lindström.

Brandt d. ä.

Herr Schederman.

Löfmark.

Fröberg.

Sundberg.

Wirgman.

Hiortsberg.

Amphions. medfölje.

Mille Ingman d. ä.

Herr Wickbom.

M. Smedberg.

Ebbe.

Gemell.

Torsk.

Svennerberg.

Grönström.

Stenia.

Bonne.

Ingman d. y.

Kiellström.

Sylvester.

Gråberg.

Levin.

Westerberg.

Ballet-

Balletter.

Vildar.

Herr GALLODIER.	M:lle LUNDBLAD.
Herr Uttini.	M:lle Sabina Schubart.
Wibbling.	Wetterberg d. ä.
Berner.	Wetterberg d. y.
Öberg.	Greta Schubart.

Fångar.

Herr Österlund.
Lundblad.
Bjurman.
Gustaf Bergström.
Hedman.

Amphi-

Amphions medfölje.

Herr Charles Uttini.	M:lle Slottberg.
Åkerberg,	Hagman.
Wacklin.	Granberg.
von Melen.	

Herdar och Herdinnor.

Herr GALLODIER.	Fru DUTILIER.
Herr VOIGT.	Fru SOLIGNY.
Herr Sagnier.	M:lle Salbeck.
Hedman.	Bergsten.
Buurman,	Fru Schubart.

AMPHION.

FÖRSTA SCENE.

M *ANTIOPE.*

Mit minne fåfängt återför
Den frögd jag här tillförne niutit;
Mit sinne sig för fordna nöjen slutit;
Ej deras art mit hierta mera rör.
Bland et barbariskt folk som vilda nöjen yrkar,
Som jemte Krigets Gud, sin frihet endast dyrkar,
Jag sielf ej mera fri, ej längre trifvas kan.
Jag Amphion har sett; Hvad mildhet! hvilka feder!
Hans fång betog min siäl. Han sielf mit hierta vann.
Jag uplyst blef; Mit lugn försvann.
Alt hvad i denna negd jag förr behagligt fann,
Mig synes ödligt nu och afsky mig bereder.
I berg som krönen denna trakt,
Med dundrets hemvist lika höga!
I skogar, som förnöjt mit öga
Så ofta med er vilda prakt!
I strömar, hvilka förr mit öra
Behagat med ert döfva då!
I kunnen blott min ledsnad göra.
Jag Amphion har sett. Jag fått hans quäden
höra - - -
Alt annat intet är. Jag sett Mercurii fon.

ANDRA SCENE.

ANTIOPE. HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

HÖFDINGEN.

Du Dotter af vår bygd som våra fiällar pryder,
Som har min kärlek väkt! gif mig din hand i dag!
I spetsen för et folk, som min befalning lyder,
Som segrat under min och Tapperhetens lag,
A Jag

Jag våra fäders blod på stolta grannar hämnat.
 Det blod som flutit för mit svärd,
 De prof jag af min mandom lämnat,
 Mig göra värd din hand. Din skönhet är mig värd.

Den fnö som våra klyfter stänger,
 Din hy ej lik i hvithet är.
 Dit öga mera genomtränger
 Än pilen den mit koger bär.
 Den källa som min törst hugfvalar
 När trött jag skogen öfverger,
 Mig ej så mycken välluft ger,
 Som kännes när jag med dig talar.

A N T I O P E.

I strid din lycka sök, och kärlek ej begär!
 Du den hos mig förgäfves söker väcka.

H Ö F D I N G E N.

Förgäfves? - - Alt beredt til vår förening är.
 Et altar som jag rest med gräs jag låtit täcka,
 Det helgas skal med fångars blod,
 Som fallit i vår hand at offras åt vårt mod.
 I dag vid denna fest du mig bör handen räcka.
 Med friska löf jag klädt mit tiäll,
 At det för dig behagligt göra.
 Du der med mig skal lefva fäll.
 De vildiur dem min hand är öfvad at förgöra
 Jag hädanefter offerar dig.

A N T I O P E.

Du löften gör som ej beveka mig:
 Til fasa mer än kärlek de mig röra.

Et hierta, som af ömhet tändt,
 Vet värda mensklighetens lagar,
 Et lika hierta lätt behagar,
 Som lika liufva intryck kändt.

Men

Men dig, som våld och grymhet andas,
 Som törftar efter dråp och blod,
 Som känner ingen dygd förutan otamdt mod,
 För dig, med afky, fruktan blandas.

H Ö F D I N G E N.

Hvad språk jag hör som jag ej lärt förstå!
 Jag såg dig icke förr än dig mit öga dömde
 Bland dina systrars tal at företrädet få.
 Mig bågan föll ur hand; Jag all min styrka glömde;
 Jag genast flög i dina spår. - - -
 Har jag ej för din syn bordt lika utmärkt vara
 Bland mina stridsmäns hela skara,
 Lik eken som bland buskar står?

A N T I O P E.

Kan hända skulle jag emot din kärlek svara,
 Om Amphion ej vore mig bekant.
 Han kom. Han visste sig. När han sin Lyra rörde,
 Mit hierta och min själ han i förtiusning förde;
 Min hela hog jag ändrad fant.
 För grymma tidsfördrif som vilda folkslag yrka,
 Från denna stund jag fasa bär.

H Ö F D I N G E N.

Hvem är den Amphion som så förfärlig är?
 Mon han min like är i styrka? - - -
 Alt viker för min arm; Min röst är allas lag.

A N T I O P E.

Med fina quädens liud, med fina strängars slag,
 Han lärt at alla öfvervinna.

H Ö F D I N G E N.

Jag dämmer strömens fors uti des strida lopp.

A N T I O P E.

Med sammanstämda liud des fart han håller opp.

H Ö F D I N G E N.

Sin bane af min arm båd biörn och tiger finna.

A N T I O P E.

När tigern hör hans fång, des grymhet tyks försvinna;
 Han leker tam bland lammens spaka hiord;
 Den mörka ödemark blir sielf behaglig giord;
 De stela klippors fiäll, den tiocka skog, bevekas.
 Bör väl min känsla den förnekas
 Som all Naturen känsla ger?

H Ö F D I N G E N.

Och jag, jag åt hans fång, jag åt hans under ler:
 Hans röst mot mig et fåfängt motstånd blifver.
 Det styrkan är som seger gifver;
 At kufva haf och land är mod och styrka nog;
 Med styrkan Gudar verlden tukta;
 Det styrkan är som vi på deras altar frukta;
 Med styrkan herrskar jag och fruktas i min skog.

Må den dierfve sig fördrifta
 I vår bygd at föka dig;
 Och den stund skal bli hans sista
 Då för dig han visar sig.
 För din syn mit hat skal släckas
 Af min arm uti hans blod,
 Och hans falska under stäckas
 Med hans lif och öfvermod.
 Farväl! du må dig färdig göra
 At taga mot min hand. Jag skyndar til min
 tropp,
 At för din syn de fångar låta föra,
 Som böra för dig offras opp.

(Han går bort.)

TREDIE SCENE.

A N T I O P E.

Alt, upfyn, åtbörd, röst, hans tända vrede båda. - -
 Jag bäfvar och jag ser min våda.
 Jag ikyr hans hand; jag räds hans raferi.
 O tygellösa tyranni!
 Är jag då endast född at blod och tårar skåda?
 Är jag blott mindre hård at mer olyklig bli?

Amphion kom med din Lyra,
 Kom at hårda finnen styra
 I fit mörker, i sin yra,
 Och dem Gudars vilja lär!
 Kom min oro at fördrifva,
 At min kärlek trygghet gifva;
 Lät din kraft min rädning blifva
 Mot en vild förtviflad kär!

*(En musik som utmärker fasa, bådard
 de Vildas ankomst. De inkomma uti
 en carakteriserad marche.)*

FIERDE SCENE.

A N T I O P E. H Ö F D I N G E N F Ö R D E V I L D A.

H Ö F D I N G E N F Ö R F Å N G A R N E. *Vilda. Fångar.*

J Hieltar af vår bygd som delat stridens fara,
 Som uti blod följt mina spår!
 Förenen eder at förklara
 Den frögd som almänt bland oss rår!
 I dag jag segrens ära får
 Med kärleks nöjen sammanpara.

CHOR af de Vilda.

Vår röst skal öfverliudt förklara
 Den frögd som almänt bland oss rår.
 Vår Höfding segrens ära får
 I dag med kärleks nöjen para.

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

De fångar, som i våra band
 Här om vår seger vitne bära,
 I dag man offra bör til våra Gudars ära.
 De må förgås af eder hand!

CHOR af de Vilda.

Upoffrom dem til våra Gudars ära!
 De må förgås utaf vår hand.

HÖFDINGEN FÖR FÅNGARNE.

Välsignom våra öden!
 Vårt qual skal ändadt bli.
 Vi frukte slafveri,
 Men frukte icke döden.

CHOR af Fångarne.

Välsignom våra öden &c.

HÖFDINGEN FÖR FÅNGARNE.

Vår död, vårt gutna blod
 Ofs evigt lof bereder.
 Näst intil segrens heder
 Är den at dö med mod.

CHOR af Fångarne.

Välsignom våra öden &c.

CHOR af de Vilda.

Vår röst skal öfverliudt förklara
 Den frögd som almänt bland oss rår.
 Vår Höfding segrens ära får
 Med kärleks nöjen sammanpara.

*(Dans.)**HÖFDIN-*

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

Men det är tid at offrens blod utgiuta
 Och främja mina nöjens lopp.
 Jag längtar stänkt dermed at snart et band få sluta
 Som gör min kärleks liufva hopp.

ANTIOPE: (*til de Vilda.*)

Ack lät för dem min bön er röra!

CHOR af de Vilda: (*förande fångarne til altaret.*)
 Fulländom deras straff!

ANTIOPE.

Barbarer hållen opp!

HÖFDINGEN.

Gån at med deras död ofs Himlen blidkad göra!

CHOR af de Vilda.

Fulländom deras straff!

ANTIOPE.

Barbarer hållen opp!

Ack lät min bön, min gråt til ömkan eder röra!

(*En liufsig och intagande musik bär
 dar Amphions ankomst.*)

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

Hvad ovan klang har rört mit öra? -
 Hvad liuflighet, hvad obekant behag?

ANTIOPE.

Han kommer - Det är han! - O Amphion lät höra
 At du är mächtig nog för vildhet slifta lag!

CHOR bakom Theatren.

Amphion, som Gudar vördar,
 Deras nåd och huldhet skördar.
 Amphion för jordens folk,
 Der han qual i nöjen byter,
 Der han fred och sämja knyter,
 Är en Guda-vishets tolk.

ANTIOPE.

A N T I O P E.

O himmel hvilka liud! Hur ömt de mig förnöja!

HÖFDINGEN: (til de Vilda.)

Med hvad? - J akten mer på toma quädens liud

Än på min röst, på mina bud?

Må ej er hand med straffet längre dröja!

Må veklig ömkan er ej böja

At fresta Gudars tålmod!

Gån, skynden er at giuta offrens blod!

CHOR af de Vilda.

Vi skynde oss at giuta offrens blod!

FEMTE SCENE.

De förre. AMPHION.

Hvad gruslig fest man här bereder?

Hvad, grymme, företagen J?

J giuten blod til edra Gudars heder?

J vägen tro at de förfonte bli

Med mord, med brott och tyranni?

Uti en evig fred sig Gudarne behaga

Och deras fälhet är at göra verlden godt.

De för des alla folk en lika ömhet draga;

De skänkt dem dagens lius och jordens frugt
til lott.

När menskan deras vrede tänder

Med täta brott och öfverdåd,

De väpna fent med blixten fina händer

Och då de tukta, visa nåd.

CHOR af de Vilda.

Må ej vår hand med straffet längre dröja!

Må veklig ömkan oss ej böja,

At fresta Gudars tålmod!

Vi skynde oss at giuta offrens blod.

CHOR

CHOR bakom Theatren.

Varen fälle, varen milde
If från våld och blodtörst skilde!

A M P H I O N.

Bör menskan likna öknens diur
I grymhet, uti vilda feder?
Af mera ädel art, af mera hög natur
Er himlens lag den liufsta lott bereder.
För menskor menskan skapad är.
Försonens och förenen eder!
Er egen fälhet det begär.

CHOR bakom Theatren

Försonens och förenen eder!
Er egen fälhet det begär.

A N T I O P E.

O himmel! deras hierta blöder.
I deras bistra syn en okänd mildhet ler!
Är det väl fant? Jag dem en gång bevekäs fer.

A M P H I O N.

De vapen, hvilkas våld en plågad verld föröder,
Må genast falla ur er hand!
I dessa fångars tal J skåden edra bröder.
Gån, kännen dem igen och löfen deras band!

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

Hvad? mot hans kraft kan intet motstånd gälla?
De fångne löfte bli och fina kedjor fälla!

A N T I O P E.

Ack Amphion, far fort! blif Gud i denna trakt!
Du herrskar i min siäl - Må du en lika magt
Kring verlden sträcka ut och göra menskor fälla!

B

HÖFDIN-

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA: til Antiöpe.

Hvad ord, Förmättna, har du fagt?
 Han herskar i din siäl - Du ytrar mig förakt - -
 Hvad raseri, hvad hämd uti mit hierta väckas? -
 Äg Amphion! - at af hans straff förkräckas -

J, Krigsmän, väpnen eder arm,
 At denna skymf gemensamt hämnas,
 Som ofs utaf en ovän ämnas,
 Hvars blod skal släcka ut vår harm.

CHOR af de Vilda: til Antiöpe.

Med hämd vår arm vi väpna,
 Och hämden styr vårt mod.
 Rys, utla! rys och häpna
 At stänkas af hans blod!
 För våra svärd des flod
 Skal kring vårt altar frusa.
 Hans röst skal den ej tiufa
 Som lyder hämdens röst.
 Förtvißlan, qual och ånger
 Beredas för dit bröst.
 Sök i hans fallka fånger
 Sök sedan fåfängt tröst.

*(Denna Chor är åtföljd af hotande
 åtbörder. Antiöpe kastar sig framför
 Amphion för at skydda honom mot
 de Vilda.)*

ANTIÖPE.

Hvad gruflig vrede hos dem brinner!
 Fräls, himmel, Amphion! fräls honom!

AMPHION: til Antiöpe.

Var tilfreds!

(Til de Vilda.)

Jag, Stridsmän, mot ert våld ännu en tilllygt finner.
 En högre magt är för mit värn tilreds,
 Som all er styrka öfvervinner.

O! öma

O! öma liufva Harmoni,
Förmildra deras raseri!

(En liufsig och rörande Musik hö-
res och befwaras af Choren bakom
Theatren.)

O! öma liufva Harmoni! &c.

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

Hvad obegriplig konst af den min siäl betages! -
Jag ryckes utom mig. Jag häpnar och blir stum.
Mit raseri utaf min arm bedrages.
Min vrede magtlös blir: mit bröst ger ömhet rum.

A M P H I O N,

Du känner der för första gången lifvas
En drift, som skal din fälhets ursprung bli.
Quäf endast ej de bud du hör dig föreskrifvas!
Kan kärlek i et hierta trifvas
Ihop med alt dit barbari?
Ofs Antiope är kär. - Lät då vår täflan vara
Förutan hat at bäst förtiena hennes val!
En kärlek öm och ren, kan ej sin eld förklara
Med hämd och raseri som söker andras qual.
Församlens, spridda Folk! som här en lefnad niuten
Med rofdiurs art, med styrkan til er lag.
Församlens; uppå denna dag
Ert mörker, ert elände sluten!
Med dessa diur J länge nog
Et uselt hemvist delt uti en ödslig skog.
En fristad mera fäll för eder jag bereder,
Der konstler och der milda ledler
Jag er i glad förening ger.
Marmor-klyfter höjen er!
Klippans bäddar öfvergifven!
Pelare och murar blifven!

Jordens barn en boning gifven
Dem man här forfirödda ser.

(Vid harmoniens ljud upkommer i fonden af Theatren en stad. Midt uti synes ingången til et tempel; främst et vackert landskap.)

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

O underverk! hans röst de stela klippor lyda!
Hans röst förmår at öknens pryda.
Hvad okänd prakt, hvad fägring kring mig ler!

SIETTE SCENE.

DE FÖRRE. Greker och Grekinnor af Amphions
medfölje, som inkomma.

CHOR af Amphions medfölje.
Amphion, som Gudar vördar,
Deras nåd och huldhet skördar.
Amphion, för jordens folk,
Der han qual i nöjen byter,
Der han fred och sämja knyter,
Är en Guda-vishets tolk.

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

Min styrka fäfang är hans välde at fördrifva;
Mit hierta nödgadt blir sig äntlig vunnit gifva.

I ödemarkens mörker född,
Jag hittils blott min frihet har värderat.
Med blodig arm jag har regerat
En plågad verld af mig förödd.
Men Amphion! men dig jag känner jag bör lyda.
Välgerning, ädelmod och dygd
Din segervinning bland oss tyda
I en af dig förkönad bygd.

Vi följe nögd't din röst och nu et samfund bygga,
Som mildrad dygd til grundval har,
Der inom dessa murar trygga,
Din vishet blir vårt råd och vårt försvar.

CHOR af de Vilda.

Vi följe nögd't din röst &c.

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA. (fortfar.)

Mit hierta uti eld dig än et offer ämnar;
Jag tilber Antiope och henne åt dig lämnar.

ANTI O P E.

Hvad lykligt ögonblick!

A M P H I O N: til Antiope.

Jag hunnit med min röst

Et otamdt hiertas hat förtrycka;
Jag hunnit at et folk ur mörkrets fiättrar rycka.

Jag segrat, men min största lycka
Är den at segra i dit bröst.

ANTI O P E.

Med din fång, du redan funnit

Seger i min öma fiäl.

Dubbelt du mig öfvervunnit

När du främjat menskors väl.

Hat och motstånd alt förfvinner;

Allas hiertan tilbe dig;

Allas kärlek för dig brinner

Och sit mönster evigt finner

Uti den som eldar mig.

A M P H I O N.

Det Tempel som du ser, på jordens hela yta

Det första är man uprest har.

Vi gå at der i Gudars åsyn knyta

En ouplöblig tro, som dem til vitnen tar.

(Theatren förändras och föreställer det inre af Templet, hvaruti synes et altar. Amphion tager Antiope vid handen och ledsagar henne dit.)

Allmän C H O R.

Mätte evigt bland oss trifvas
 Kärlek med oryglig tro
 Och vårt samfunds nöjen lifvas
 Af des frögd i ostörd ro.
 Band af blommor skola bindas
 Alla dagar af vår hand,
 At kring dessa stoder lindas,
 Som en bild af hiertats band.
 Mätte evigt bland oss trifvas
 Kärlek med oryglig tro
 Och vårt samfunds nöjen lifvas
 Af des frögd i ostörd ro.

*(Dans af Amphions medfölje.)**A M P H I O N.*

Jag morgonrodnan äntlig ser
 Af min och verdens fälhets dagar.

A N T I O P E.

Det folk hon nya strålar ger
 Med mig välfignar dina lagar.

A M P H I O N.

Var Kärlek! våra nöjens lif.

A N T I O P E.

Vår frögd, o Kärlek! stadga gif.

Tillsammans.

Må verdens fälhet den vi föka,
 Af oss förökad mer och mer,
 Vår egen med de nöjen öka,
 Som dygden i välgerning ser!

A M P H I O N.

Nya Samfund, gå at skörda
 Frugt af oskuld och af fred!
 Likar älska, Gudar vörda,
 Blifve framgent eder sed!

Odladt

Odladt vett och dygdig vilja
 Skola herfka i er fiäl,
 Och det mörker från er skilja
 Som har hittils quäft ert väl.

C H O R.

Odladt vett och dygdig vilja
 Skola herfka i vår fiäl,
 Och det mörker från oss skilja
 Som har hittils quäft vårt väl.

HÖFDINGEN FÖR DE VILDA.

I som förr ägt mod och styrka,
 Men först mensklighet i dag,
 Gån at nya plikter yrka!
 Älsken ordning, älsken lag!
 Blifve under lugn och fämja
 Tacksamhet er första dygd
 Emot den som velat främja
 Er förening i sit skygd!

C H O R.

Blifve under lugn och fämja
 Tacksamhet vår första dygd
 Emot den som velat främja
 Vår förening i sit skygd.

HÖFDINGEN FÖR FÅNGARNE.

I som undan dödens fara,
 Undan likars grymma hand,
 Sett en Skydds-Gud er bevara
 Och förkrossa edra band!
 Med hvar andedrägt hans ära
 Af ert hierta tolkas bör,
 Och hans minne bland er nära
 Dygder, dem han kända gör.

CHOR.

C H O R.

Med hvar andedrägt hans ära
 Af vårt hierta tolkas bör,
 Och hans minne bland oss nära
 Dygder, dem han kända gör.

A N T I O P E.

J, som denna dag fått lära
 Niuta lifvets rätta frögd,
 Låten eder glädje bära
 Vitne om er fälhets högd.
 Må er samfunds plikt förenas
 Hop med glada tidsfördrif!
 Då af Dygden Nöjet renas
 Unnar Dygden Nöjet lif.

C H O R.

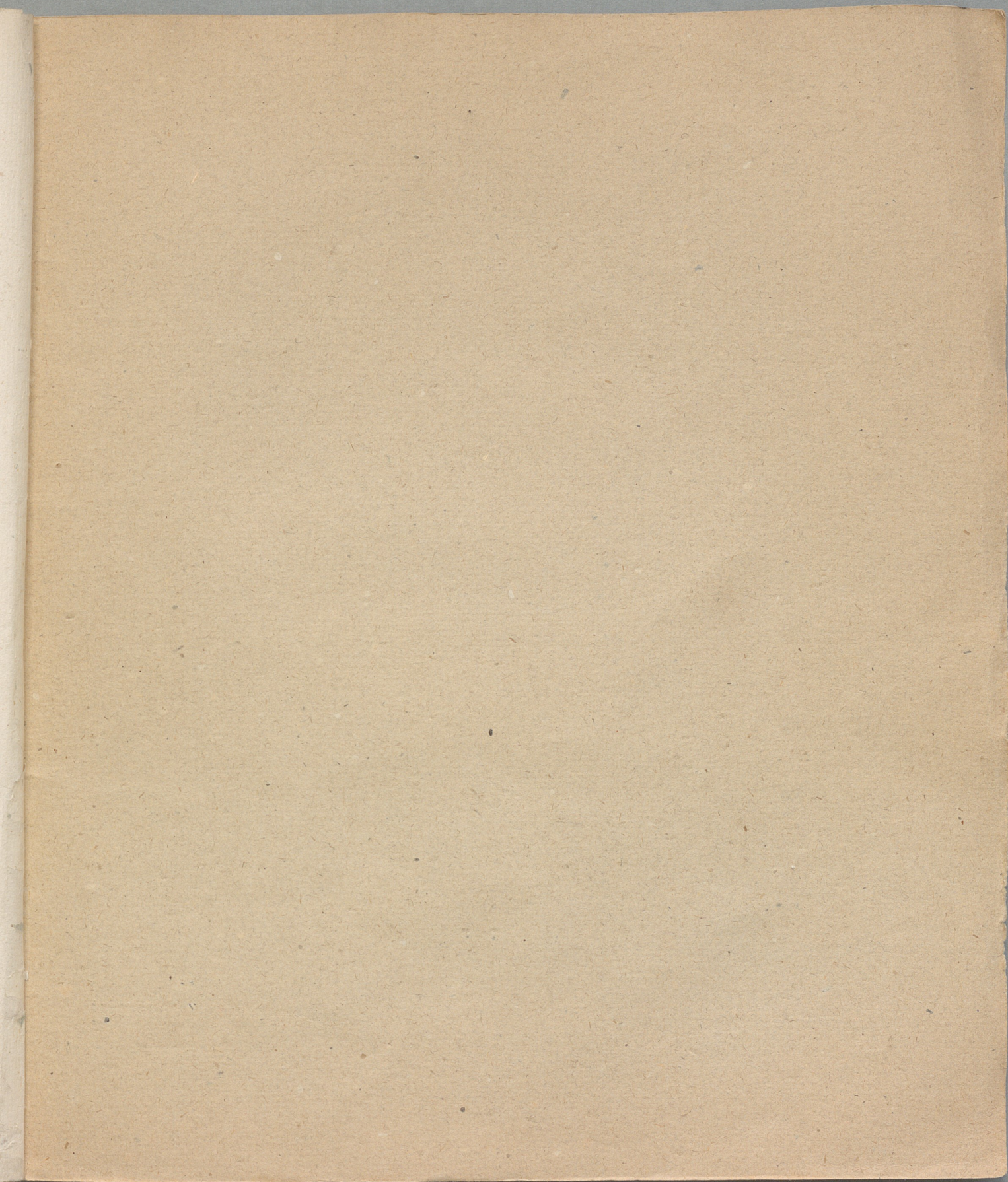
Må vår samfundspunkt förenas
 Hop med glada tidsfördrif!
 Då af Dygden Nöjet renas
 Unnar Dygden Nöjet lif.

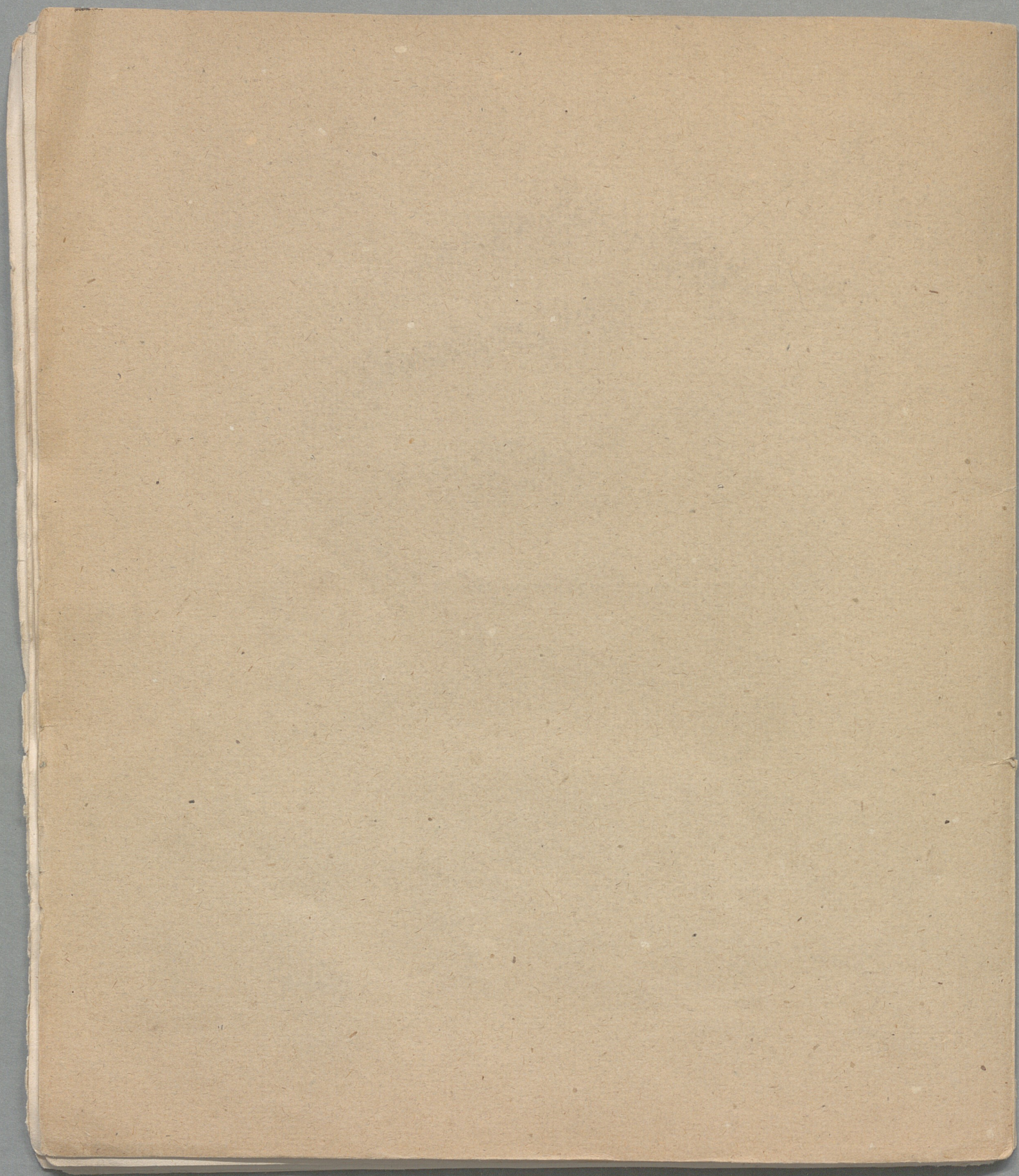
Et allmänt divertissement slutar Skådespelet.

---

www.books2ebooks.eu